

> Retouradres: Postbus 15, 2700 AA Zoetermeer

Bezwaarschriftencommissie
Postbus 15
2700 AA ZOETERMEER

Onderwerp: Aanvullend verweerschrift

Geachte Commissie,

Op 10 mei 2017 heeft de Stichting Kwaliteitsteam Buytenpark (hierna te noemen: de stichting) een groot aantal documenten ingezonden, kennelijk ter ondersteuning van de door haar geëntameerde bezwaarschriftenprocedure. Aangezien deze documenten niet zijn ingediend met inachtneming van de bekende 10 dagen-termijn heeft het college zich op het standpunt gesteld dat deze handelwijze in strijd is met een goede procesorde en daarom de door de stichting ingediende documenten niet meer in de procedure kunnen worden meegenomen. Om deze documenten toch toe te laten heeft uw Commissie de hoorzitting verschoven naar 31 mei 2017. Een en ander is voor het college aanleiding om met een aanvullende reactie te komen. In dat kader wordt het volgende onder de aandacht van uw Commissie gebracht.

1. Enkele algemene opmerkingen.

1.1 In artikel 7:4, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht is het volgende bepaald:

Tot tien dagen voor het horen kunnen belanghebbenden nadere stukken indienen.

Het niet naleven van deze termijn is in strijd met een goede procesorde. Volgens vaste jurisprudentie dienen te laat ingediende documenten buiten beschouwing te worden gelaten indien deze verwijtbaar zodanig laat worden ingediend dat de andere partijen (college en derde-belanghebbende) worden belemmerd om daarop adequaat te reageren of de goede voortgang van de procedure anderszins wordt belemmerd. Deze situatie doet zich voor. Er zijn immers geen redenen te bedenken waarom de stichting deze documenten niet eerder had kunnen inbrengen. Bovendien wordt hierdoor de afwikkeling van de bezwaarschriftenprocedure onnodig vertraagd.

1.2 Het verplaatsen van de hoorzitting wil niet zeggen dat de door de stichting ingebrachte documenten nu wel kunnen worden toegelaten. Het college erkent de bevoegdheid van uw Commissie om een hoorzitting te verplaatsen. Deze bevoegdheid mag echter niet worden aangewend om te laat ingediende documenten onder de reikwijdte van de procedure te brengen.

Bezoekadres
Markt 10
2711 CZ Zoetermeer

Postadres
Postbus 15
2700 AA Zoetermeer

www.zoetermeer.nl
Telefoon 14 079

Datum
19 MEI 2017

Uw kenmerk

Ons kenmerk
ST/VVH 17/4241

Bijlagen
2

1.3 De stichting stelt moeilijk begrip te kunnen opbrengen voor het verplaatsen van de hoorzitting en meldt dat er niets is vermeld over de termijn waarbinnen documenten moeten worden ingediend. Het college stelt zich op het standpunt dat de termijn voor het indienen van documenten wettelijk is bepaald. Bovendien zijn er in het verleden door de stichting meerdere procedures geëntameerd, hetgeen betekent dat de stichting geacht wordt met deze materie bekend te zijn.

2. De ontvankelijkheid nader bezien.

2.1 Aanvankelijk heeft het college zich op het standpunt gesteld dat de stichting ontvankelijk is. Voortschrijdend inzicht brengt het college er thans toe dit standpunt te nuanceren. Zoals bekend mag worden verondersteld kan de ontvankelijkheidsvraag in iedere stand van de procedure aan de orde worden gesteld. De regels voor de ontvankelijkheid zijn een kwestie van openbare orde. Dit is vaste jurisprudentie. Als voorbeeld wordt verwezen naar de uitspraak van de Raad van State van 25 september 2013 met zaaknummer 201211911/1/A1. Dit betekent dat ontvankelijkheid ambtshalve door uw Commissie (of later door de bestuursrechter) in de beoordeling kan worden betrokken.

2.2 Voor de ontvankelijkheid van een rechtspersoon zijn de statutaire doelstelling en de feitelijke werkzaamheden maatgevend. Dit is inmiddels vaste jurisprudentie. Als voorbeeld wordt verwezen naar de uitspraak van de Raad van State van 13 maart 2013 met zaaknummers 201107207/1/A2, 201107202/1/A2 en 201209565/1/A2. Onder rechtsoverweging 5.1 overwoog de Afdeling als volgt:
Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (zie onder meer de uitspraak van 15 februari 2012 in zaak nr. [201104545/1/T1/A3](#)) is voor de vraag of een rechtspersoon belanghebbende is als bedoeld in artikel 1:2, eerste en derde lid, van de Awb, bepalend of de rechtspersoon krachtens zijn statutaire doelstelling en blijkens zijn feitelijke werkzaamheden een rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken algemeen of collectief belang in het bijzonder behartigt.
Het betreft hier een zogenaamde cumulatieve eis. Het struikelblok voor ontvankelijkheid is het ontberen van feitelijke werkzaamheden. Blijkens de het college ten dienste staande informatie houdt de stichting zich uitsluitend (of in hoofdzaak) bezig met het procederen tegen de lokale overheid.

2.3 Het voeren van gerechtelijke procedures, kan niet worden aangemerkt als feitelijke werkzaamheden, in de zin van artikel 1:2, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht. Zelfs indien een website wordt gevoerd en voorlichting wordt gegeven aan het publiek (bijvoorbeeld door het houden van een lezing) kan niet met succes de ontvankelijkheidsdrempel worden gepasseerd. Het college doet in dit kader een beroep op vaste jurisprudentie. Als voorbeeld wordt verwezen naar de uitspraken van de Raad van State van 21 december 2016 en 29 maart 2017 met zaaknummers 201603682/1/R2 en 201603684/1/R2, respectievelijk 201509455/1/R2.

- 2.4 Op het dossier SnowWorld wordt door de stichting intensief geprocedeerd. Als voorbeeld verwijst het college naar de procedures die de stichting heeft geëntameerd tegen het bestemmingsplan "Verlenging derde baan SnowWorld" en (daarmee samenhangend) de aan SnowWorld op 15 september 2015 verleende omgevingsvergunning. Het tegen dit bestemmingsplan / omgevingsvergunning gerichte beroep is verworpen middels de uitspraak van de Raad van State van 26 april 2016 met zaaknummer 201508102/1/R4. Eerder is ook het tegen dit bestemmingsplan / omgevingsvergunning gerichte voorzieningenverzoek afgewezen (uitspraak van de Voorzitter van de Raad van State van 5 januari 2016 met zaaknummer 201508102/2/R4).
- 2.5 Nu de tegen het bestemmingsplan gerichte procedures schipbreuk hebben geleden, gooit de stichting het nu over een andere boeg, te weten het indienen van verzoeken om handhaving, het stellen van (veel) vragen en het benaderen van de raad. Deze methode duidt op een gemis aan de zuiverheid van oogmerk. Wat tracht de stichting immers met deze methode te bereiken? Het bestemmingsplan waarbij de derde baan ruimtelijk is ingepast, is onherroepelijk. De storing aan de noodverlichting is opgelost en de skybar is vergunningvrij. Indien het oogmerk van de procedure niet zuiver is, kan ook op die grond de ontvankelijkheidsdrempel niet met succes worden gepasseerd. Een dergelijke situatie deed zich voor bij het spraakmakende dossier van De Pastoriehoef te Alphen-Chaam. In deze zaak schreef het college op verzoek van een derde-belanghebbende een herstelsanctie uit vanwege met het bestemmingsplan strijdige burgerbewoning van een agrarische bedrijfswoning. Tegen deze herstelsanctie is intensief geprocedeerd. Middels de uitspraak van de Raad van State van 14 september 2011 met zaaknummers 201012451/2/H1 en 201012483/1/H1 is de herstelsanctie onherroepelijk geworden. Om deze uitspraak te omzeilen en toch (burger)bewoning af te dwingen gooide men het over een andere boeg en werd op 29 adressen (die beweerdelijk ook in strijd met het bestemmingsplan werden bewoond) bestuurlijke handhaving aangevraagd. Het Alphenese college verklaarde deze verzoeken niet ontvankelijk omdat geen handhaving werd beoogd maar het alsnog mogelijk maken van burgerbewoning van De Pastoriehoef. De Bredase bestuursrechter volgde het oordeel van het college, zelfs zonder het beleggen van een hoorzitting (uitspraak van 17 november 2011, verzonden 24 november 2011, zaaknummer AWB 11 / 4578 GEMWT). Deze uitspraak is als productie 1 voor uw Commissie bijgevoegd. Ook het tegen deze uitspraak ingediende verzet bleef vruchteloos. Bij uitspraak van 10 april 2012 met zaaknummer AWB 11/4578, heeft de Bredase verzetsrechter ook het verzet verworpen. Deze uitspraak is voor uw Commissie bijgevoegd als productie 2.
- 3. Korte reactie op de nieuw ingediende documenten.**
- 3.1 Het college stelt zich op het standpunt dat geen van de nieuw ingediende documenten relevant is voor de thans bij uw Commissie aanhangige procedure.

gemeente

Zoetermeer

Net als het bestemmingsplan, is ook de aan SnowWorld verleende omgevingsvergunning onherroepelijk geworden aangezien deze vergunning gecoördineerd met het bestemmingsplan is behandeld. Zoals gezegd zijn alle grieven tegen het bestemmingsplan en tegen de omgevingsvergunning door de Raad van State verworpen. Het betoog dat de skybar niet is vergund en niet zou passen in het bestemmingsplan faalt. De regeling met betrekking tot vergunningvrij bouwen (Bijlage II, behorende bij het Besluit omgevingsrecht) is van een hogere rangorde dan het bestemmingsplan. Bovendien is de skybar niet met het bestemmingsplan strijdig omdat horeca nadrukkelijk ruimtelijk is ingepast.

- 3.2 De door de stichting gestelde vragen maken geen onderdeel uit van de thans lopende procedure. Bovendien zijn deze vragen beantwoord. Het enkele feit dat de antwoorden op deze vragen de stichting kennelijk niet tevreden hebben kunnen stellen, maakt dit nog niet anders.
- 3.3 De passages van het jaarverslag zijn evenmin relevant. De oppervlakte aan horecavoorzieningen zijn verantwoord in de aan SnowWorld verleende vergunning op grond van de Drank- en Horecawet. Deze vergunning is onherroepelijk en wordt beheerst door het beginsel van de formele rechtskracht. Zoals bekend mag worden verondersteld strekt de formele rechtskracht van een besluit zich uit tot alle componenten waaruit een besluit is opgebouwd, dus ook tot de vermelding van de oppervlakte aan horecavoorzieningen. Formele rechtskracht is een uitvloeisel van rechtszekerheid. Dit houdt in dat onherroepelijke besluiten of onderdelen daarvan niet meer opnieuw in een juridisch debat aan de orde kunnen worden gesteld.
- 3.4 Over de zienswijzen en de zienswijzennota kan het college kort zijn. Deze documenten maakten destijds onderdeel uit van de procedure tegen het bestemmingsplan en de (gecoördineerde) omgevingsvergunning. Alle grieven zijn destijds verworpen en het bestemmingsplan / omgevingsvergunning zijn onherroepelijk.

Conclusie.

Het college concludeert tot niet-ontvankelijkverklaring van de stichting, althans tot ongegrondverklaring van de bezwaren.

Namens burgemeester en wethouders van Zoetermeer,
De teammanager Toezicht en Handhaving van de afdeling VVH

De heer L. Mauritz

PRODUCTIE 1

uitspraak

RECHTBANK BREDA

Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 11 / 4578 GEMWT

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 17 november 2011 in de zaak tussen

Coöperatie Mobilisation for the Environment U.A.,

gevestigd te Nijmegen, eiseres,

gemachtigde: mr. V. Wösten,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Alphen Chaam,

verweerder,

gemachtigde: H.J.M. Marcus.

Procesverloop

Bij besluit van 4 mei 2011, verzonden op 9 mei 2011 (primaire besluit), heeft verweerder eiseres in haar verzoek tot bestuurlijke handhaving niet-ontvankelijk verklaard.

Bij besluit van 20 juli 2011, verzonden op 22 juli 2011 (bestreden besluit), heeft verweerder het bezwaar van eiseres tegen het primaire besluit ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

De rechtbank heeft toepassing gegeven aan artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), zodat een behandeling ter zitting achterwege is gebleven.

Overwegingen

1. Verweerder heeft op 11 februari 2011 een verzoek van eiseres ontvangen om handhavend op te treden tegen 29 agrarische bedrijfswoningen die volgens eiseres onrechtmatig worden gebruikt voor burgerbewoning.

Bij primair besluit van 4 mei 2011 heeft verweerder eiseres in haar verzoek niet-ontvankelijk verklaard, omdat zij niet als belanghebbende kan worden gekwalificeerd.

2. Eiseres voert in beroep, samengevat, aan dat verweerder haar ten onrechte niet heeft aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste en derde lid, van de Awb en het bezwaar derhalve ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. Daarbij verwijst eiseres onder meer naar de overwegingen van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) in de uitspraken van 28 oktober 2008 (nr. 200707551/1) en 19 februari 2009 (nr. 200807580/2). Volgens eiseres worden met een bestemmingsplan mede milieubelangen behartigd, zodat een organisatie die zich inzet voor milieubelangen – zoals eiseres – belang heeft bij besluitvorming die middels een bestemmingsplan wordt geregeld.

3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Awb – gelezen in samenhang met artikel 7:1 van de Awb – kan een belanghebbende bezwaar maken tegen een besluit.

Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb wordt onder belanghebbende verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Het derde lid van dit artikel bepaalt dat ten aanzien van rechtspersonen als hun belangen mede worden beschouwd de algemene en collectieve belangen die zij krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigen.

4. De rechtbank dient zich bij de toetsing van het bestreden besluit te beperken tot de vraag of verweerder het bezwaar van eiseres terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.

Ingevolge vaste jurisprudentie van de AbRS kan een rechtspersoon slechts algemene en collectieve belangen behartigen indien zij deze blijkens haar statutaire doelstelling en feitelijke werkzaamheden 'in het bijzonder' behartigt.

Op grond van artikel 2, eerste lid onder a, van de statuten van eiseres heeft zij tot doel: het in overeenstemming met artikel 130r(1) (thans artikel 174) van het EG-milieubeleid bevorderen van:

- behoud, bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu;
- bescherming van de gezondheid van de mens;
- behoedzaam en rationeel gebruik van natuurlijke hulpbronnen;
- het nemen van maatregelen om het hoofd te bieden aan lokale, regionale of mondiale milieuproblemen.

De rechtbank onderschrijft het standpunt van verweerder dat eiseres in deze zaak geen algemeen of collectief belang behartigt. Het handhavingsverzoek heeft eiseres ingediend samen met eigenaren van de agrarische bedrijfswoning op het adres Boslust 10 te Alphen, die deze woning als burgerwoning gebruiken. Deze eigenaren zijn door verweerder gelast om de met het bestemmingsplan strijdige burgerwoning te beëindigen en beëindigd te houden op straffe van een dwangsom. Bij het indienen van het onderhavige handhavingsverzoek stond het belang van die eigenaren centraal. Zij wilden met dit handhavingsverzoek bereiken dat verweerder tot een oplossing komt voor de woningen in het buitengebied die - net als hun eigen woning - een agrarische bestemming hebben, maar die functie hebben verloren. Het achterliggende belang is dus het verkrijgen van een woonbestemming op het perceel van voornoemde eigenaren.

Verder is de rechtbank van oordeel dat het door eiseres in beroep geformuleerde belang dat verweerder een consequent handhavingsbeleid voert in het buitengebied, geen belang dat eiseres gezien haar statuten en feitelijke werkzaamheden behartigt.

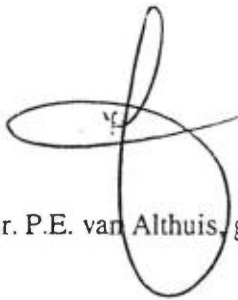
Eiseres kan daarom niet worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van de Awb. Verweerder heeft eiseres dan ook naar het oordeel van de rechtbank terecht niet-ontvankelijk verklaard.

5. Gelet op vorenstaande overwegingen is het beroep kennelijk ongegrond, zodat voortzetting van het onderzoek niet nodig is. Nu het beroep ongegrond wordt verklaard, ziet de rechtbank geen aanleiding tot een proceskostenveroordeling.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.P. Hertsig, rechter, in aanwezigheid van mr. P.E. van Althuis, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 17 november 2011.

mr. P.E. van Althuis, griffier

mr. L.P. Hertsig, rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: **24 NOV. 2011**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen en andere belanghebbenden, verzet doen bij de rechtbank. De termijn daarvoor bedraagt 6 weken en vangt aan op de dag na verzending van deze uitspraak.

PRODUCTIE 2

uitspraak

RECHTBANK BREDA

Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 11/4578

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 10 april 2012 op het verzet van

Coöperatie Mobilisation for the Environment U.A. (MOB), te Nijmegen, opposante,
gemachtigde: mr. V. Wösten.

Procesverloop

De gemachtigde van opposante heeft bij brief van 29 augustus 2011 beroep ingesteld tegen de beslissing op bezwaar van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Alphen-Chaam (verweerder) van 20 juli 2011. In de beslissing op bezwaar heeft verweerder het bezwaar tegen de niet-ontvankelijkverklaring van het handavingsverzoek van opposante ongegrond verklaard.

Bij uitspraak vereenvoudigde behandeling als bedoeld in artikel 8:54 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van 17 november 2011 heeft de rechtbank het beroep van opposante ongegrond verklaard.

Bij brief van 2 januari 2012 heeft de gemachtigde van opposante tegen deze uitspraak verzet gedaan. Opposante heeft aangegeven geen behoefte te hebben het verzet mondeling toe te lichten. De verzetrechter heeft afgezien van het horen van opposante.

Overwegingen

1. Bij brief van 9 februari 2011 heeft opposante verweerder verzocht om handhaving van het geldende bestemmingsplan ten aanzien van burgerbewoning van 29 agrarische bedrijfswoningen.

Bij primair besluit van 4 mei 2011 heeft verweerder het verzoek van opposante niet-ontvankelijk verklaard, omdat opposante niet als belanghebbende kan worden gekwalificeerd.

Bij beslissing op bezwaar van 20 juli 2011 heeft verweerder het bezwaar van opposante tegen het primaire besluit ongegrond verklaard.

In de bestreden uitspraak van 17 november 2011 heeft de rechtbank het beroep van opposante kennelijk ongegrond verklaard.

2. De gemachtigde van opposante heeft in verzet aangevoerd dat de andere door de rechtbank in de bestreden uitspraak aangehaalde procedure, de woonbestemming van Boslust 10 te Alphen, geen direct verband heeft met voorliggende procedure. Opposante is in die andere procedure in het geheel geen partij geweest. Het door opposante gedane verzoek

om handhaving van het bestemmingsplan is ingegeven door een streven naar een goede ruimtelijke ordening. Daarbij is aanvullend opgemerkt dat ruimtelijke ordening en milieubelangen zeer nauw met elkaar zijn verweven. Opposante heeft vastgesteld dat verweerder ten aanzien van voormalige bedrijfswoningen inconsequent optreedt en wenst een consequent optreden. Dat ook andere partijen in het verzoek om handhaving zijn opgetreden, doet aan het voorgaande niet af. Opposante heeft zelfstandige motieven voor het verzoek om handhaving. Uit het gezamenlijk optreden met een andere procespartij kan niet worden afgeleid dat beide partijen dezelfde belangen beogen. Indien de positie van andere partijen wel relevant moet worden geacht, dan kan niet met juistheid worden gesteld dat het verzoek om handhaving uitsluitend is ingegeven door de wens om een concreet belang te realiseren dat buiten het verzoek ligt. Verzoekers hebben ook belang bij naleving van het gelijkheidsbeginsel inzake de ruimtelijke ordening in hun directe leefomgeving.

Daarnaast heeft de gemachtigde van opposante aangevoerd dat opposante door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) ontvankelijk bevonden is in meerdere procedures en verwijst naar de uitspraak van 27 april 2011, LJN: BQ2686. De rechtbank heeft niet voorbij mogen gaan aan deze uitspraken. Niet kan worden ingezien dat het belang van een veestal zich laat onderscheiden van het belang van de ruimtelijk te onderscheiden vormen van wonen, welke onder meer bepalend zijn voor het omgevingsrechtelijk beschermingsniveau van de betrokken woningen.

Tot slot heeft de gemachtigde van opposante opgemerkt dat de rechter die de bestreden uitspraak heeft gedaan ook uitspraak heeft gedaan in de aangelegenheid waarnaar in de uitspraak wordt verwezen. Nu de betrokken rechter in beide zaken uitspraak heeft gedaan zonder dat daartoe enige noodzaak bestond, is het belang van onpartijdige rechtspraak onnodig in geding.

3. De verzetrechter dient in deze verzetprocedure te beoordelen of de rechtbank het beroep terecht door middel van een vereenvoudigde behandeling heeft afgedaan.

Voor de vraag of een rechtspersoon belanghebbende is als bedoeld in artikel 1:2, eerste en derde lid, van de Awb is bepalend of de rechtspersoon krachtens zijn statutaire doelstelling en blijkens zijn feitelijke werkzaamheden een rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken algemeen of collectief belang in het bijzonder behartigt.

De verzetrechter is van oordeel dat in de bestreden uitspraak terecht is geoordeeld dat opposante in deze zaak geen algemeen en collectief belang behartigt. Gezien haar statuten en feitelijke werkzaamheden heeft opposante zich tot doel gesteld het bevorderen en behoud van het milieu. Dat milieubelangen en ruimtelijke ordening met elkaar verweven kunnen zijn, beaamt de verzetrechter. Daarmee valt echter niet in te zien welke milieubelangen in het gedrang komen bij de burgerbewoning van agrarische bedrijfswoningen. Opposante heeft dan ook geen rechtstreeks bij het verzoek om handhaving betrokken algemeen en collectief belang.

De stelling van de gemachtigde van opposante dat de rechtbank niet voorbij heeft mogen gaan aan de uitspraken van de AbRS kan opposante evenmin baten. Dat opposante in procedures bij de AbRS, waarin wel sprake is van milieubelangen, als belanghebbende is aangemerkt, maakt niet dat opposante daarom ook in onderhavige zaak als belanghebbende dient te worden aangemerkt. De verzetrechter is van oordeel dat in de bestreden uitspraak terecht is overwogen dat opposante in deze zaak niet als belanghebbende kan worden aangemerkt.

Met betrekking tot de opmerking van opposante dat de rechter eerder uitspraak heeft gedaan in een samenhangende procedure, merkt de verzetrechter op dat de Awb zich hiertegen niet verzet.

De verzetrechter concludeert dat de rechtbank op basis van de in het dossier aanwezige stukken terecht tot het oordeel is gekomen dat opposante niet als belanghebbende in de zin van de Awb kan worden aangemerkt in haar verzoek tot bestuurlijke handhaving en dat het beroep van opposante kennelijk ongegrond is. Het verzet is dan ook ongegrond.

Beslissing

De rechtbank verklaart het verzet ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.A.F. van Ginneken, rechter, in aanwezigheid van M.H.A. de Graaf, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 10 april 2012.

M.H.A. de Graaf, griffier

mr. C.A.F. van Ginneken, rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

10 APR. 2012

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen beroep open.

